

քիկը անտառում անխտիր ջարդում է թէ հարիւրամեայ կաղանիսը, թէ 10 ամեայ մատաղ ծառը, և Դու այդ ամէնը տեսնելով լուռ և անվրդով դիտում ես. իսկ մենք այդ գաղանացած ամբոխի հաւատակիցներս, եղբայրներս, «Քրիստոս ի մէջ մեր յայտնեցաւ» ենք երգում՝ աւելի հանդիսաւ, աւելի ուրախ, երբ փողոցների, մայթերի յատակները ոպանդանոցի յատակներն են յիշեցնում, երբ անպաշտպան մայրերի լացն ու աղաղակը, սպանող երեխաների աղէկտուր տնքոցները—Քեթզէէմի կոտորածն են յիշեցնում, երբ «կորչեն ջհուտները» աղաղակող մարդ—գաղանաները հաստ փայտերը, սառն զէնքերը ձեռքերին Բարդուղիմեան գիշերն են յիշեցնում—Սըրազանը մարդարէութիւններից օրինակներ ընթելով ցոյց է տալիս, որ հըէայ ժողովութզը միշտ Աստուծոյ ընտրեալ ժողովուրդն է եղել, միշտ վայելել է նորա բարիքները: Հըէայ ժողովութզը մի այնպիսի հաւատով է գիմել ամէն անդամ և շարունակում է դիմել այսօր միակ Աստծուն, մի այնպիսի քնքշութեամբ է պահում հայրենի հաւատը, սովորութիւնները, որով միայն կարող է օրինակ հանդիսանալ քրիստոնեայ աղդաբնակութեան, մինչ սա «Սիրեցէք զթշնամիս» խօսքերը եկեղեցում լսելուց և «Քրիստոս յարեաւ» ասելուց յետոյ մի այնպիսի կատաղութիւն ցոյց տուեց, որ ամօթի և նախատինքի կնիք է գրօշմում քրիստոնեայ մարդոց ճակատին:

ԿԸԹՈԼԻԿ ԵԿԵՂԵՑԻ

Այն կուիւը, որ ֆրանսիական կառավարութիւնը սկսել էր կաթոլիկ միաբանութիւնների դէմ, յաջողութեամբ վերջանալու վրայ է: Կառավարութիւնը բոլոր միաբանութիւնները բաժանել էր երեք կարգի՝ դպրոցական, քարոզչական, արդիւնաբերական կամ վաճառականական: Իւր բոլոր հաշիւներն առաջինների հետ վերջացնելով, կտմքի նախարարութիւնը այժմ ձեռք է առել վերջին երրորդը: Այս կարգի այն քաղմաթիւ խնդիրները, որով նա խնդրում էր իր իրաւական գոյութիւնը ճանաչել, զատկից առաջ պալատի նիստերում, չնայելով կղերականների բուռն բողոքներին, բացարձակապէս մերժուեցան Ֆրանսիական լրագրները լի են այնպիսի քաղմակողմանի տեղեկութիւններով, որոնց նայելով այդ կարգի սուրբ հարց

Եկամտի արգիւնքը հառնում է առառավելական գումարների: Այսպէս, Կոֆինէում կարտէզեանների յայտնի «Դան - Նարարեօղը» իւր հոչակաւոր «լիկեօրչից տարբին սատանում էր զուտ արդիւնք 4^{1/2} միլիոն ֆրանկ, տարեկան արտահաննելով 548,000 լիթր լիկեօր: Նաևսիի «Բարի Հովիւ» միաբանութիւնը իւր բազմաթիւ կալուածներից ստանալիս է եղել 15 միլիոն ֆրանկ մաքուր արգիւնք, ևլն:

— Ա. Գարբիէլեան կարգի լանահայրը իւր ստորագրականներին ուղարկել է մի հրահանգութիւն, որով պատուիրում է նրանց միայն ըռնի ուժի առաջ խոնարհուել: Իսկ ինչ վերաշերում է սովորական կեանքի եղանակին, ստորագրեալնելի վրայ պարտաւորութիւն է դրուում ամէն ըան շաբունակել ըստ առաջնոյն, միևնույն պայմանների մէջ:

— Ֆրանսիական լրագրներից առնելով, «Եկեղ. Համբ.»-ը հետեւալ մանրամասնութիւններն է հազորդում նարարեօղի վանքի փակման միջոցին առաջ եկած անկարգութեան մասին, որ կատարուել է ապրիլի 29 (Ա. տ.): Դեռ նախընթաց երեկոյեան վանքից դէպի շրջակայ ընակավայրերը տանող ճանապարհները կառավարութեան կարգագրութեամբ բոլորն էլ փակուել են, ամբոխի առաջը կտրելու նպատակով: Սակայն և այնպէս մօտ 1500 մարդ կարողացել էր գալ վանք, որոնք և որոշում են պաշտպանել վանքը կառավարութեան դէմ: Ժամի 2^{1/2}-ին գընչ դապետ Գոտվիլի առաջնորդութեամբ հասնում է հետեւակ զօրքը և ոստիկանութիւնը, որ և անմիջապէս շրջապատում է վանքը: Ամբոխը տեսնելով այդ, ցոյց է անում զօրքի դէմ և պատիւ վանականների, և պնդապետի այն պահանջին, որ ցըուեն ամէնքը և ազատ թողնեն դէպի վանք տանող գլխաւոր ճանապարհը, բացասական պատասխան է տալիս: Զօրքի և ամբոխի մէջ ընդհարումն է տեղի ունենում և այդ միջոցին շատերը վերաւորուում են, ամբոխից շատերը կուռում են քարերով և փայտերով: Կուիւր շաբունակուում է մինչև ժամի 4-ը, երբ զօրքը, ճեղքելով ամբոխը, հասնում է վանքի գլխաւոր մուտքին: Այստեղ կառավարութեան կողմից կարգուած դատախազն ու դատաւորը պահանջում են գուռք բանալ, որոնց բացասական պատասխան են տալիս ներսից և դիմադրում: Գորանից յետոյ սկսում են վանքի գանգակները քաշել, որի վրայ ամբոխն աւելի ևս դրգուուում է և զայրոյթն աւելի ու աւելի մեծանում: Վերջապէս ժամի 6-ին դատախազը հրամայում է կացիններով դուռը ջարդել և մանել ներս: Այդ միջոցին վանականները բոլորն էլ ծնկաչոք ազօթելիս են եղել և դատախազի,

որպէս օրէնքի ներկայացուցչի հարցին, թէ անձնաւուր էր լինում, նորա պատավիանում էն, որ կամովին անձնաւուր չին լինի, բայց կիսոնարհուեն ըստի ուժի առաջ: Ապա զինուորները հանում են նրանց վանքից դուրս և տանում: Ա. Ա. Օրան, իսկ այնտեղից նրանք կուղարկուին պիներու:

— Կարգեսի փակման հետ միաժամանակ կոմը յանուն եալիոկասների հրատարակել է մի շրջաբերական, որի մէջ յատիապէս շեշտուած է այն հանդամանքը, որ նոր օրէնքի հիման վրայ փակուած կարգերի անդամներն ամենակին իրաւունք չափուի համարեն իրենց մասնաւոր աղօթաաներում քարոզելու և ժամապաշտութիւն կատարելու: Նախարարի տուած բացատրութեամբ այդ իրաւունքը բացառապէս պէտք է պատկանի ծխական եկեղեցիների քահանաներին, որոնք դաշնագրութեան համեմատ ազգային օրէնքի ներքոյ են: Այս շրջաբերականին նանսիի եպիսկոպոսը ապօնի 19-ին պատասխանեց իւր մի քարոզով, որի մէջ եպիսկոպոսը ամենակծու խուքելով կշտամբել և դաստակարտել է նախարարութեան վարժունքը և ընդհանրապէս ֆրանսիական կառավարութիւնը: Կոմը եպիսկոպոսին իւր յանդուգն վարժունքի պատճառով մի նամակ է ուղղել, որով սպառնացել է նախ կարճել նորա կառավարութիւնեց ստացած թոշակը և ապա յանդիմանել նրան, որ նա համարձակուել է սահմանի վերայ գտնուած քաղաքի ընակչութեանը դրգուել կառավարութեան դէմ: Առ այս եպիսկոպոսն էլ իւր կողմից պատասխան է տուել „La Vérité Française“ լրագրի մէջ, որով, ապացուցանելով նախարարութեան ապօրինի վարժունքը, արդարացնում է իրեն նրանով, որ ինքը միայն իւր եպիսկոպոսական պարտականութիւնն է կատարել: «Իմ քարոզն, ասում է եպիսկոպոսը, ոչ այլ ինչ էր, բայց եթէ ազատ երկրի պատ քաղաքացու և կաթոլիկ եպիսկոպոսի գործողութիւն: Դուք ինձ հազարդում էք, որ դուք կկարճէք իմ կառավարութիւնից ստացած թոշակը: Ես ոչ մի ժամանակ պատիւ և փող ձեռք բերելու ետևից չեմ ընկել: Դուք սպառնում էք, որ ուրիշ մեջոցներ ձեռք կառնեք իմ վերաբերմամբ: Թող այդպէս լինի. բայց ես ոչ մի ժամանակ ոչ սրբից երկիրդ չեմ կըել և ի հարկէ ձեր սպառնալիքներից էլ չեմ վախենում»:

— Վատիկանը, Ֆրանսիայի կողմից կըած իւր վշտերի վիուսացէն, միսիթարում է իրեն այն համակը ութիւններով, որ աղաւայայտուեցին նրան Գերմանիայի և Անգլիայի կողմից: Վատիկանը առանձնապէս ուրախ է և գոհ այն արքայական այցելութիւններով, որ արին պապին էցուարդ VII թագաւորը և Պ. Ա.

Հելմ Ա կայսրը: Առանձնապէս մեծ շքով ընդունեց Վատիկանը Վելհելմ Ա-ին: Հոգվածի հոգեւորականութեան խօսքերին նայելով Վելհելմ Ա այցելել է Վատիկանը ոչ իբրև բողոքական միապետ, այլ որպէս կաթոլիկ կայսր: Լրագրներին նայելով, պատը նրան ընդունելուց և մօտ 20 րոպէ առանձին իրար հետ խօսակցելուց յետոյ, ուղեկցել է կայսեր մինչև ընդունելութեան դահլիճի դուռը: Գերմանական կայսեր այցելութիւնը մեծ ուրախութիւն է պատճառել կաթոլիկ աշխարհին:

ԲՈՂՈՔԸԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐ

Գերմանիայում կրկին յուզուել և հետզետէ աւելի լայն ժաւալ ստանալ է սկսում այն հարցը, թէ հարկաւոր է աստուածաբանական գիտութեամբ զբաղուող ուսուցապետների առաջ որոշ պարտաւորութիւններ դնել և նրանց աղատութեան չափը ուահմանափակել: Ազատամիտ ուղղութեան ներկայացուցիչները, ուսուցապետ Շմոլլէրի նախագահութեամբ մասնաւոր նիստ գումարելով, վճիռ կայացրին, որ գիտութիւնը կարող է աղատ ճանապարհով միայն անսայթաք առաջ գնալ: Խնդիրը, երկար ժամանակ յեղյեղուելուց յետոյ, գարձաւ պրուսական պալատի խորհրդածութեան առարկայ: Պալատը, քննելով խնդիրը բազմակողմանի կերպով, անհրաժեշտ համարեց գիտութեան աղատութիւնը, որ անխախտ պէտք է մնայ. իսկ ուսուցապետների ուսումնականութիւնը կարող է ամենամեծ և վստահելի երաշխիքը լինել, որ նրանք զերծ կմնան զանազան երկուութիւններից և իրենց եղբակացութիւններով գայթակղութիւն չեն պատճառի:

— Հեսսէնում ներկայումս ժողովրդի որոշ դասակարգի կողմից պահանջ է դրուել բոլորովին առանձնացնել, բաֆանել ժողովրդական դպրոցները եկեղեցուց և պաստօնների մասնակցութիւնը միանգամայն ժխտել: Կառավարութիւնը սակայն այդ պահանջի դէմք առաւ, բացատելով, որ սկզբնական կրթութեան ժամանակ անհրաժեշտ հարկաւոր է կրօնական դաստիարակութիւն և թէ պաստօնների մասնակցութիւնը ժողովրդական դպրոցների կառավարութեան մէջ անխուսափելի է նրանով, որ նրանք ամենակարեւոր անձնաւորութիւններն են այդ տեսակ դպրոցների գոյութեան և պահպանութեան համար:

